

наши те страдания, така (ще да бъде) и на оутѣшеніе то.

8 Защото не искаме ние братіе да не знаете заради нашата скорбь колкото ни се слычи во Асія, и съ колкото се штегчихме чрезъ мѣра, и по много отъ снаа та ни щото се не надѣхеме да станеме и живи.

9 Ние сами мислехме въ себеси като че сме всеждени веке на смертъ, за да не се надѣете на себеси, но на Бога, който всекрешава мертва те.

10 Който отъ толко (близска) смертъ ны е избавилъ, и избавлава (ны): на когото се и надѣеме, защо и юще ще да ны избави.

11 Като помагате и вие съ ваша та молитва за насъ, за да се възблагодари за насъ отъ много лица дарованіе то, което е даровано намъ чрезъ мнозина.

12 Защото похвала та наша е таа, свидѣтелство то на совѣсть та ни, защо (сирѣчь) поживехме на свѣтътъ, а най вече помеждъ васъ съ Богосгодна простота и чистосердечіе, не съ плотска премъдрость, но съ благодать Божія.

13 Понеже ние не ви пишеме друго (нѣщо) всевѣнь това щото (тѣка) четете, или и разсмѣвате: и на дамсе, защо и до край ще да разсмѣете.

14 Каквото ны и разсмѣхте отъ части, защо сме ви похвала, каквото и вие намъ въ дѣньтъ

на Господа нашего Исуса (Христа).

15 И съ таа (тверда) надежда, искахъ да дойдемъ по напредъ кодъ васъ, за да ви оучинимъ втори пѣтъ радостъ.

16 И презъ васъ да заминемъ въ Македонія, и пакъ отъ Македонія да се върнемъ кодъ васъ а вие да ме испратите во Іудейска та (земля).

17 Като имахъ прочее това намѣреніе, да ли самъ оупотребилъ легкомысліе; или плотски размышлавамъ, за да бъде оу мене, тѣ, така е така е, тѣ, не е не е.

18 Богъ е вѣренъ, защо оученіе то наше което ви проповѣдахме, не быде, тѣ така е тѣ не е.

19 Защото Сынъ Божій Исусъ Христосъ, когото ви проповѣдахме ние, (сирѣчь) азъ и Силванъ и Тимодей, не быде така е и не е но въ самага него быде така е.

20 (Защото сички те всецѣлніа Божія, оу него са така е, и оу него е аминъ), за да се прослави Богъ чрезъ насъ.

21 И Богъ е който ны оубѣрава заедно съ васъ во Христа, и който ны е помазалъ.

22 Който ны е и запечатилъ, и далъ е всерченіе дѣховно въ наши те сердца.

23 Я азъ призывамъ Бога (да бъде) свидѣтель на моя та дѣ-